

و د راهنمایی مشاوره

یدالله جهانگرد

مفهوم راهنمایی:
 برای راهنمایی از دیدگاه‌های مختلف تعاریف متعددی شده، تا آن جا که راهنمایی مفهومی بسیار گسترده و ابهام‌آمیز پیدا کرده است. به طور مثال کاهی راهنمایی به معنی نصیحت کردن است، مثلاً پدر یا مادری با نصیحت راه درست را به فرزندان خود نشان می‌دهند. زمانی راهنمایی به معنی خواندن یک کتاب به منظور حل مشکل فرد است که از این طریق راهنما سعی می‌کند شکل مراجع خود را حل کند و یا او را ارشاد و راهنمایی کند. راهنمایی در معنای دیگر می‌تواند پیروی محض یک فرد از یک سلسله اصول مدون باشد تا فرد

مشغولند و نیز برای مراجعان این مراکز که برای حل مشکلات خود مراجعه می‌نمایند تذکر و توضیح دهیم، ناچاریم به بعضی از دیدگاه‌های مشاوره و راهنمایی توجه کنیم تا باعث افزایش و سعیت بینش مشاوران گردد و هم مراجعان تصور نکنند که افراد کم هوش، ناتوان، بیماران روانی و از این قبیل مردمان هستند که باید به مراکز مشاوره و راهنمایی مراجعه کنند. هدف ما آن است که به افراد معمولی پیام دهیم که به علت گسترده‌گی دانش بشری و تسهیل ارتباطات، اولاً پیچیدگی مسائل و مشکلات افراد افزون شده، ثانیاً به علت تخصصی شدن کارها حل همه مشکلات و یافتن بهترین راه حل برای همه افراد میسر نیست. لذا به هنگام رو به رو شدن با مسائل پیچیده و برای یافتن بهترین راه نیاز به مشورت با افرادی بصیر و آگاه داریم و این افراد، همان مشاورانی هستند که با داشتن دانش، تخصص، شایستگی و ویژگی‌هایی که قبلاً بر شمردیم، می‌توانند به ما کمک کرده، در حل مسائل ما را یاری دهند.

مشاوران در نقش راهنمایی و مشاوره باید اصولی را رعایت کنند تا رابطه حسنی بین مشاور و مراجع ایجاد گردد. لذا به پاره‌ای از این اصول ذیلاً اشاره می‌کنیم.

اصول راهنمایی و مشاوره:

- ۱- مشاور باید به شخصیت مراجع احترام بگذارد، به او به عنوان یک انسان با ارزش بنگرد و بدون توجه به موقعیت اجتماعی، عقیده، جنس، ملیت، نژاد، وضع مالی و... برای او ارزش قائل شود. مشاور در راهنمایی افراد معتقد به تکریم شخصیت و کرامت و فضیلت مقام انسانی است، بنابراین مراجع را به عنوان یک انسان با شخصیت می‌پذیرد و در کمک به حل مشکل او حداکثر

بتواند با هم آهنگ کردن خود با آن اصول که در قالب دین، مذهب و یا قانون ارائه شده، هدایت و ارشاد شود و موجبات خشنودی خود را فراهم کند.

هیچ کدام از تعاریف بالا غلط نیست و هر کدام یک نوع راهنمایی محسوب می‌شود. ولی تعریف و یا مفهوم راهنمایی محدود به یکی از موارد بالا نیست. آنچه اهمیت دارد این است که تمام راهنمایی‌ها - از هر دیدگاهی که در نظر آورید - یک هدف کلی دارند که آن کمک به فرد است برای رایابی و رسیدن به درجات بالاتری از کمال، آگاهی و شناخت. در قالب مشاوره، راهنمایی به معنی مطالعه همه جانبه فرد، بررسی نظریات و امکانات مختلف برای ارتقای بینش و آگاهی فرد، کمک به فرد برای انتخاب راه‌های معقول و سازنده و بالاخره درمان مشکلات فرد در جوی مبتنی بر تعامل حسنۀ مقابل است. تذکر این نکته لازم است که در زمان حاضر، راهنمایی مثل آنچه در ابتداء به وسیله "پارسونز" مطرح شده بود، یک بعدی نیست و بسیاری از امور زندگی فردی و اجتماعی انسان‌ها را در بر می‌گیرد و بنابراین مستلزم ارائه خدمات متنوعی است. راهنمایی در یک رابطه حسنی بین مراجع و مشاور امکان پذیر است. هسته اصلی و عمده کار مشاور مبنی بر تبادل نظر بین مشاور و مراجع است و بدین لحاظ گفته‌اند: "مشاوره، قلب برنامه راهنمایی است."

از مشاوره هم تعاریف متعددی در دست داریم که هر یک با ائکا به نظر و دیدگاهی خاص ارائه شده است. ولی از آن جا که در این سلسله مقالات هدف ما آن است که مفهوم مشاوره و روان درمانی و به خصوص راهنمایی و مشاوره خانواده را با کمال اختصار برای افرادی که به عنوان مشاور در مراکز راهنمایی و مشاوره خانواده‌ها به کار

را به تعجب وادارد. مشاور در همه این موارد باید دقیقاً به حرف‌های مراجع گوش دهد و از سرزنش کردن، قضاوت کردن، ارزیابی کردن و یا گرفتن فیاهه‌های مختلف اعم از بشاش یا عبوس خودداری کند و در تمام موارد مشاور باید به حرف‌های مراجع گوش کند و نشان دهد که به حرف‌های او توجه می‌کند. همان طور که قبل اشاره شد رابطه مشاور و مراجع یک رابطه آزاد، محاز و غیرمعمولی است، زیرا در روابط معمولی ارزیابی، قضاوت، رد یا تأیید وجود دارد، ولی در جریان مصاحبه این روابط بین مشاور و مراجع نباید وجود داشته باشد تا مراجع آزادانه بتوانند مطالب خود را بگوید و افکار و عقاید خود را بیان کند.

۴- از آن جا که راهنمایی جریانی پیوسته و دائمی از کمک به فرد می‌باشد، لذا باید در همه مراحل زندگی ادامه یابد و اشخاص از هر طبقه و فرقه‌ای که هستند باید راهنمایی را به صورت یک نیاز احساس کنند و به هنگام گرفتاری‌ها به مشاور و راهنمای مراجعه نمایند.

۵- راهنمایی نباید جنبه اجباری و یا تحملی پیدا کند. از آن جا که راهنمایی به منظور رشد شخصیت، بالا بردن قدرت تصمیم‌گیری و نیل به خود رهبری انجام می‌شود، نباید افراد به صورت اجباری به مشاوره سوق داده شوند. همان‌طور که در بالا اشاره شد باید تعلیم و تربیت افراد به شیوه‌ای اجرا شود که همه افراد در تمام عمر راهنمایی و مشاوره را به عنوان یک نیاز احساس کنند و در موقع لازم داوطلبانه به مشاور مراجعه کنند.

ع- راهنمایی باید همه جنبه‌های شخصیتی مراجع را در نظر گرفته، تکامل فرد را از جنبه‌های مختلف شخصیت اعم از عقلی، عاطفی، اجتماعی

کوشش را صمیمانه و مشفقاته انجام می‌دهد.
۲- در تمام طول مصاحبه مشاور باید سعی کند که راه حل‌های مختلف را با کمک و شرکت فعال مراجع بررسی کند و در ضمن حفظ حقوق مراجع، تصمیم‌گیری را حق او بداند. به عبارت دیگر مشاور باید به مراجع تفهیم کند که تصمیم‌گیری با خود اوست و فقط مشاور او را در تصمیم‌گیری بهتر کمک خواهد کرد.
ممکن است بعضی از مراجعان به علت وابستگی و اتکای شدید به والدین، داشتن عقدة حقارت، عدم اعتماد به نفس و... قدرت تصمیم‌گیری نداشته باشند؛ در این صورت مشاوران باید به این قبیل مراجعان گوشزد کنند که تصمیم‌گیری از وظایف مشاوران نیست. بلکه این خود مراجع است که باید با توجه به موقعیت و امکاناتی که دارد تصمیم بگیرد و بهترین راه حل را برای مشکل خود برگزیند. مشاوران به این قبیل افراد باید ابراز کنند که به جای مراجع راه حلی را انتخاب نمی‌کنند و به مراجع دیگر نخواهند کرد. البته مشاوران در قبال این مراجعان وظایف سنجین‌تری دارند. گاهی اوقات باید در آنان اعتماد به نفس به وجود آورند و زمانی باید قدرت تصمیم‌گیری را در آنان بالا برند تا بتوانند تصمیم بگیرند و گاهی اوقات مشاوران باید با بعضی از مراجعان آن چنان کار کنند که قدرت خود رهبری آنان تقویت شود.
۳- راهنمایی و مشاوره یک رابطه محاذ و آزاد است و حتی می‌توان گفت یک رابطه غیرمعمولی است. مراجع بدون ترس و واهمه و با اعتمادی که به مشاور دارد باید بتواند هر چه می‌خواهد بگوید. مراجع باید بتواند حتی مسائل غیراخلاقی و غیرانسانی خود را بگوید. گاهی اوقات ممکن است گفته‌های مراجع به مشاور شک وارد کند و او

می‌کنند. به عنوان مثال بعضی از مشاوران در مراکز راهنمایی و مشاوره خانواده کار می‌کنند که این قبیل مشاوران مهارت‌های بیشتری در خانواده درمانی دارند و از اطلاعات گسترده‌ای در زمینه تحکیم خانواده‌ها و آشنایی با قوانین و مقررات خانواده برخوردارند. بعضی دیگر از مشاوران در مدارس کار می‌کنند که با استفاده از نمرات تحصیلی، تست‌ها، مشاهدات و سایر فنون، دانش آموزان را به رشته‌های تحصیلی مناسب راهنمایی می‌کنند و... به هر صورت مشاوران در هر رشته‌ای که کار می‌کنند علاوه بر شایستگی‌ها و بایستگی‌هایی که قبلًا بر شمردیدم بایستی به فنون و فرضیه‌های مختلف مشاوره آگاه باشند و در زمینه‌ای که کار می‌کنند با استفاده از آخرین اطلاعات، مراجعان را به بهترین وجه راهنمایی می‌کنند.

منابع:

- ۱- تجربیات نگارنده
- ۲- شفیع آبادی، عبدالله: نظریه‌های روان درمانی.
- ۳- حسینی، سید مهدی: اصول راهنمایی و مشاوره، انتشارات علمی دانشگاه آزاد اسلامی.

و حتی جسمانی مورد توجه قرار دهد.

مشاور باید بداند که راهنمایی در قبال فرد و جامعه مسؤولیت دارد. هر چند که اساس و پایه راهنمایی بر توجه به فرد و نیازها و رشد او استوار شده، توجه به نیازهای جامعه در خور اهمیت است. بنایرین در راهنمایی ضمن توجه به فرد، مشاور باید به منافع جامعه بیندیشد و به طور غیر مستقیم مثل کمک به اشتغال مناسب و جلب توجه فرد به مشاغل نیاز جامعه، مسؤولیت خود را در برابر جامعه به انجام رساند.

لذا راهنمایی به تفاوت‌های فردی - اعم از استعدادها، توانایی‌ها، محدودیت‌ها و امکانات - توجه خاص دارد و در عین حال مشاور معتقد است که مراجع مختار و مسؤول است، لذا در موقع مناسب به مسؤولیت‌های فردی و اجتماعی او اشاراتی می‌کند. در ضمن به مراجع پادآوری می‌کند که او قادر است با کمک‌های مشاور شخصاً به حل مشکلات خود بپردازد و صلاحیت تصمیم‌گیری و اقدام در مورد حل مشکل با خود اوست.

خوبی‌خوانه به علت احساس نیاز به مشاوران در رشته‌های مختلف، در حال حاضر مشاوران در رشته‌های خاصی برحسب علاقه و تبحرشان کار